

Folk, der komme fra Landet, ikke være saa stor. Det er denne Hensigt, jeg skal tillade mig at gjøre til det ærede Udvalg.

Indenrigsministeren (Steel): I den forandrede Form, hvori Forslaget nu foreligger, finder jeg ingen Betænelighed ved at tiltræde det. Hvad jeg yttrede ved Sagens 1ste Behandling, var jo det, at det forekom mig, at det vilde være haardt og enestaaende, om man ved en Tvangsforanstaltning vilde paalægge en Kommune en saadan ny, ukjendt og i økonomisk Henseende stor Foranstaltning, som Lovforslaget sigtede til, men efterat det er blevet henstillet til Kommunernes frie Afgjørelse, hvorvidt de ville gaa ind paa en saadan Foranstaltning, er min Betænelighed, i saa Henseende bortfalden.

Jeg finder ikke stor Anledning til at komme ind paa de mere specielle Spørgsmaal, som have verferet mellem de enkelte Lædere, der have stillet Vædringsforslag og Underædringsforslag, og den ærede Ordfører. Jeg tilstaa, at jeg ikke finder, at der er forlig Anledning til at forlange, at Bestemmelsen om, hvorvidt man vil anlægge et Slagtehus eller ikke, skal afgjøres med kvalificeret Majoritet i Kommunalbestyrelsen, al den Stund dette ikke er Tilfældet paa andre vigtige Omraader, og de Betæneligheder, som det ærede Medlem, som har stillet Underædringsforslag, har haat ved Lovens enkelte Bestemmelser, finder jeg ikke ere overordentlig begrundede. Naar han meget stærkt urgerer, at en saadan Foranstaltning til Betyggelse for Sundheden bør gjælde for hele Landet, at den ikke bør tages, undtagen den Bestyttelse, der tilsigtes derved, samtibid kan ydes Alle, saa synes jeg ikke, at dette er fuldkommen rigtigt. Naar der, som Tilfældet er her, er praktiske Vanskeligheder forbundne med Indførelsen af et saadant Tilsyn med Kjøb paa Landet, medens det kan gjenneføres med større Letthed i Kjøbstæderne, ser jeg ikke, at den Omstændighed, at man ikke ser sig istand til at gjenneføre Foranstaltningen over det Hele, skulde gjøre det utilraadeligt at gjenneføre den paa de Steder, hvor det kan ske med Letthed, men dertil kommer ogsaa, at Salget af Kjøb naturligvis foregaar i et ganske andet Omfang i Kjøbstæderne end paa Landet og under ganske andre Forhold. Paa Landet, veed det ærede Medlem meget godt, at det kun er ganske enkelte Mænd, der slagte enkelte Kreaturer og salbyde dem i den nærmeste Omegn. Ja, det er endog ikke sjældent Tilfældet, at man veed, hvorfra denne Mand har sine Kreaturer, hvis Kjøb han salbyder. Der er Tilsynet altsaa ikke nær saa nødvendig som i Kjøbstæderne, hvor jo en Masse ubekjendte Mennesker strømme til med Kjøb, som man ikke veed, hvor

kommer fra. Sligt bliver aldrig Tilfældet, paa Landet. Jeg tror heller ikke, at man behøver at være bange for denne Foranstaltnings hovedfulds Indførelse. Jeg er meget mere tilbøielig til at tro, at det er tvivlsomt, om den vil faae praktisk Betydning; men kommer den, tror jeg, at der er Tid nok til, at de paagjældende Interesserede kunne træffe de Foranstaltninger, som de maatte finde hensigtsmæssige, naar Sagen er ved at blive til Udvor. Jeg for min Del ser ikke nogensomhelst Fare ved Vedtagelsen af Lovforslaget, som det nu foreligger, og jeg skulde unde den ærede Forslagsstiller den Tilfredsstillelse for al den Interesse, hvormed han har behandlet denne Sag, at den kunde føres igjennem, og at han maatte have den Løn for sit Arbejde, at et enkelt Sted kunde give et Exempel, som saa maatte lede til, at flere vilde følge efter paa andre Steder. Men, som sagt, mine Forhaabninger i saa Henseende ere ikke overordentlig store, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem, som havde den overordentlige Frygt for en hovedfulds Omvæltning i alle disse Forhold, behøver at være ængstelig i saa Henseende.

Clausager: Jeg skal endnu blot tillade mig nogle saa Bemærkninger, og jeg skal da sige, at jeg aldrig har sværmet stærkt for Indførelse af saadanne Forhold, som nærværende Lovforslag tilfigter. Den tvingende Bestemmelse, som det oprindelige Forslag indeholdt, nemlig at visse Kommuner inden en vis Tids Forløb skulde have opført Slagtehus, kunde jeg nu slet ikke være gaaet med til. Jeg har i nærværende Forslag set en Bestræbelse, som jeg har troet man nok kunde gjøre et Forsøg med. Jeg har just ikke nogen stor Tro til, at i hvert Fald i en nær Fremtid Loven ret mange Steder vil blive bragt til Anvendelse, saaledes som det her er foreslaet. Jeg har paa den anden Side heller ikke nogen videre stor Formodning om de virkelig væsentlig gavnlige Følger, som den ærede Ordfører har megen Tro til ville komme tilstede, selv om Loven paa visse Steder bragtes til Anvendelse. Jeg kan give det ærede Medlem, der har stillet Vædringsforslaget udenfor Betænkningen, Net i idetmindste adskillige af hans Betragtninger. De falde ganske sammen med mine. Jeg tror nok, at Bestemmelserne idetmindste paa enkelte Steder ville blive til nogen Gæne for de Folk, som ere vante til at søge fra Landet ind til Byen med Kjøb. Derfor mit og det andet Udvalgsmedlems Vædringsforslag forkastes, kan jeg være tilbøielig til at stemme for Vædringsforslagene af det ærede Medlem for 9de Kredts (Kasmussen). Dog vil jeg udtale, at Titra b. i § 2, som det ærede Medlem foreslaar skal udgaa, kunde jeg nok ønske skulde bibeholdes, men med en Forædring. Der vil jo imidlertid